

Κι' όταν ακόμη έχετε κυρίας εμπροστά σας
 έσείς μπορεί να βγάλετε κι' αυτά τ' ασπρόρουχά σας,
 διότι η έξοχότης σας τσιουτοτρόπως θέλει
 και δι' αυτό τὸ ἀπρεπὲς πεντάρα δὲν σᾶς μέλει.
 Δὲν σᾶς πιέζει παντελῶς τῶν τύπων ἡ ἀνάγκη,
 δὲν ζητε ὅπως και ἡμεῖς και οἱ γελοῖοι Φράγγοι.

Έσείς, ποῦ τόσα έχετε διαμάντια και πηλάντια
 και βγαίνετε ξεκάλτωτοι και δὲν φορεῖτε γάντια,
 ἡμεῖς δὲ οἱ ψωρόληδες ὅσα μέρη τὰ ἴδικά μας
 φοβούμεθα νὰ ξύσωμεν και τὰ ὀπίσθιά μας
 ἔμπρὸς εἰς τὰς δεσποίνας μας και εἰς τὰς δεσποινίδας
 και ἂν ακόμη πάσχωμεν ἀπὸ αἱμορροΐδας.

Μισῶ και ἀποστρέφομαι τῶν εὐγενῶν τοὺς τρόπους
 και ἀγαπῶ παραπολὺ τοὺς φυσικοὺς ἀνθρώπους
 κι' εἶθε νὰ ἦμονυ κάτοικος τοῦ ἰδικοῦ σας κράτους,
 γιὰ νὰ μὴ βλέπω γύρω μου αὐτοὺς τοὺς ντυλικάτους
 και νὰ μὴ ζῶ εἰς τὰ ἔδῳ πολιτισμένα μέρη,
 ποῦ λρέπει κάλτσαις νὰ φορῆς και μὲς ὅτὸ καλοκαῖρι.

Ἄλλ' ἂν και δεσμευόμεθα μὲ ἀρκετὰς μωρίας
 ἐν τούτοις ἔχομεν κι' ἡμεῖς μικρὰς ἐλευθερίας,
 διότι εἰς πᾶν δημόσιον και μὴ τσιουτοτὸν μέρος
 πηγαίνομεν τρεῖς τρεῖς μαζί κι' οὐροῦμεν ἐλευθέρως,
 ἂν δὲ κλητῆρος δι' αὐτὸ μᾶς ἐπιπλήξῃ στόμα,
 τοῦ κάνομε τὴν ράχη του πρὸ κόκκινη ἀκόμα.

Έχετε σκόνης σύννεφα καθὼς εἰς τὰς Ἀθήνας,
 λιμοκοντόρους, λάβαρα και ἀδεσπότους κύνας,
 κι' ἂν διαμαντένιο έχετε, ὡς ἔμαθα, λεπίδι,
 ἄλλ' ὅμως έχετε σπαθὶ ὡσὸν τοῦ Εὐγενίδη;
 Ἄμμ' δέ, λοιπὸν γιὰ τίποτε ἔμπρὸς μας μὴ ἴμιλῃς
 κι' ἔχει πολλὰ πολῦτιμα και ἡ πατρις Ἑλλάς.

Και τώρα ὁποῦ ἴδατε τὸ ἕνα μας και τᾶλλο
 και τῶν Ἑλλήνων σύμπασαν τὴν εὐανδρον ἀγέλην,
 βεβαίως θὰ ἐγίνατε, καθὼς δὲν ἀμφιβάλλω,
 ὁ πρῶτος και καλλίτερος εἰλιπρινῆς φιλέλλην.
 Κι' ἡμεῖς σ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν, μεγάλε μεγιστάν,
 γυρεύομεν φιλέλληνας και εἰς τὸ Ἰνδοστάν.

Εἶθε μ' ἄερα οὐριον νὰ πᾶτε ὅτὸ Λονδῖνον,
 ἀλλὰ μὴ λησμονήσετε τῆς σκόνης μας τὸ χῶμα
 και τὸν κυρίαρχον λαὸν τοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων,
 ποῦ ἔβλεπε τῆς γάμπαις σας μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα.
 Εἶναι πολῦτιμος γιὰ ἡμᾶς κι' ἡ τῶν Ἰνδῶν ἀγάπη
 και στείλετε γιὰ σοῦ βενιρ κανένα σας τσουράπι.

Και ὀλίγαις ποικιλίαις,
 μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ἐὰν τοῦ Κ λ ἄ ρ κ ἐξάκλωναις ζητῆτε κουβαρίστραις
 γιὰ μηχανὰς τῆς ραπτικῆς, κυρίαις και μοδίστραις,
 ἀκούσατε τὴν συμβουλήν τοῦ ταπεινοῦ σας δούλου
 και τρέξετε ὅτὸν Πειριμᾶ ὅτὸν Ἰορδανοπούλου.
 Και ὅποια πρώτη ἀπ' αὐταῖς τῆς κουβαρίστραις πάρη,
 αὐτὴ θὰ κάμη, καθὼς λέν, τὸν ἄνεμο κουβᾶρι.

Πᾶς θιασώτης τοῦ καλοῦ κι' ὠραίου ἂς γνωρίζῃ
 πῶς ἡ Ἑ σ τ ῖ α συλλογὴν μεγάλην καταρτίζει
 ἀπὸ κλεινῶν καλλιτεχνῶν εἰκόνας ἐξαισίας,
 πολῦτιμα κειμήλια ἐξόχου φαντασίας.
 Και ὅστις δώση ἀπὸ σᾶς δραχμὰς τριάντα μόνον
 πινακοθήκην ἀποκτᾶ μοναδικῶν εἰκόνων,
 ποῦ τὴν εὐπρέπειαν κοσμοῦν μᾶς κομψῆς αἰθούσης
 κι' εἰν' ἄλλο πρᾶγμα νὰ τὸ ἴδῃς και ἄλλο νὰ τᾶκούσης.
 Και ἤδη τὸ φυλλάδιον ἐξέδωσε τὸ πρῶτον,
 ὁποῦ μεγάλην ἔκαμεν ἐντύπωσιν και κρότον.

Εἰς τῆς Ἑ σ τ ῖ α τῆς γνωστῆς τὸ βιβλιοπωλεῖον
 ἐν μέσῳ τῶν ἔδῳ κι' ἐκεῖ παντοδαπῶν βιβλίων
 και παιδικὰ δραμάτια θὰ βρῆς και κωμωδίας
 κατὰ λαμπρὰν μετάφρασιν τοῦ γλαφυροῦ Κουρτίδη,
 τὸ συνιστῶμεν δὲ κι' αὐτὸ ἐξ ὅλης μας καρδίας
 ὡς χρήσιμον κι' εὐχάριστον γιὰ τὰ μικρὰ παιχίδι.

Και ἄλλο τεῦχος κατ' αὐτὰς σπουδαῖον ἐξεδόθη
 τῆς Ἐπιθεωρήσεως περὶ Μηχανικῶν
 κι' ἂν ὁ ἀγράμματος Ρ ω μ ῆ ὄς μηχανικὴν δὲν νοιόθει,
 μὰ σύγγραμμα τοῦ φαίνεται πολὺ σημαντικόν.

Ὁ Πολιτάκης λυρικά ἐξέδωσε ποιήματα
 μὲ τίτλον μετριόφρονα «τὰ πρῶτα πρῶτα Βήματα.»

Ἀ ἄ ν τ ς λυρικά ποιήματα μὲ σ τ ῖ λ ρωμαντικόν,
 μὲ ὕφος ἰδιόρρυθμον και στρατιωτικόν.

Τέλος πάντων χθὲς μᾶς ἦλθεν ἐκ τῆς γῆς τῶν Φαραῶνων
 και ὁ Νίκος Μαντζαβίνος, τὸ καμῖνι τόσων πόνων,
 μὲ γλυκύτερον τὸ χεῖλος και μὲ βλέμμα φλογισμένον,
 ἔστω δὲ αὐτὸ πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ὅτὸ τυπογραφεῖο
 τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
 μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἕνα κάποιο φαρμακεῖον,

Καφενὲ τῶν Ἐδ Φρονοόντων — νύκτα ἡμέρα συζητούντων,
 μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τόσους
 μ' οὐρητήρια, σαντούρια — και μὲ μάνδρα μὲ γαϊδοῦρα.